

2
Kjöbenhavn 27.^e Januar
1880.
adv. Hotel Kongen of Danmark.

Kære Ven!

Shor man disj Lige
traffer dig i Verden, forhåbent-
lig dog et sted. Om mit somige
Droes Skjæbne ved sig dakt. I
adresserede det til den skand-
naviske Consul i Rom, eller
måske den danske, og hvoer det
skæjld nige. Men du skal dog
iætfæd vide at jeg har skrevet
of det en god Stand forend
jeg modtog dit venlige Brev
fra Florenz. Du er meget nyoppi-
nig iført hore om dine romer-
ske Oplevelser, dine Indtryk,
din Stelbred, etc. etc. Ja, hel-
heden, den er dog en Hovedsag.
Det har jeg i den sidste Tid
fæet at føle. Det er dog en
vorigelig Slægt, vor Ungdom,
eller rettere vor Manddom.

Sættfæd den ~~Sol~~, af Hægten, der
opsæges af endelige Interesser.
Jeg havde mig efterful en for²
Kjælebespæler med Halsonde, som
ganske vist var ubehagelig, men
det er jo Intet at klage over.
Det værste var at der udfandt
sig en Søvnløshed, som derovre
har afset gale Ting, efterat
for Kjælelsen er hævet. Jeg har
tabt Kræfterne, især i arme
og Ben, ser sort for Øjnene
helt Dagen, er føleløs i Hoved-
bunden, taler lidet et spille,
gå næppe at lære Musik,
med et Ord, jeg har fået den
moderne Sygdom: Nervositet.
Lægen siger, mine Nerver er i
den gode svækket. Gud ved,
hvordan det er gået til, ikke
skjønner jeg det, thi antageligt
mig var jeg ikke fjort i nogen
Tausende. Og jeg, som ellers
har været så stærk af mine
Nerver, der aldrig har fjæret
øjet, men vækmod trofæet
alle Korporæer, Informationer
og hvad det hedder Alffamum.

Du kan tro, j' er bleven vakt til
Eftertanke og det er virkelig et
gode. Jeg har stået i den falske
Tro, at j' var stærk af Naturen,
blot j' nu ikke for vent har
løst om j'jini! Jeg gæver for en
Koncert, j' skal give her i næste
Uge, for j' drager herfra, j' havde
lært mig til London, men
må nu forandre Plan. Sædvan-
ligvis tager j' lige til Kristia =
næs midt i næste Måned og
så derfor overland gennem
Sue og de til Loffhus, hvor
j' forhøventlig skal få mine Kæser
Kureret, hvis de overhovedet
står til at kurere. Skulde j'
blive revent ad af min Virksom-
hed, så vil j' med dobbel Tak-
nemmelighed minde det meget
Dejlige, som det blev givet mig
at opleve fremfor så mange,
mange andre. Da vil j' også med
dobbelt Glæde minde brofart
Vensteb, således som det fra
ganske Entelste Side er bleven
mig til del. At du er en så
divne Entelste, det ved du,

Jeg vil håbe, ja jeg ved, at du
vil være den samme, hvordan det
end går mig. Jeg føler, at du har
sluttet dig til mennesket, så
forskjellig vi end er, og ikke blot
til Kunstneren. - Hvis du skriver
snart efter modtagelsen af dette,
adresser du kun dit Brev hertil,
jag skal læse det. - Håber du
at få det sendt efter mig. Lad
mig så vide om dine Planer, om
hvad du kommer begynder, og
lad mig få et lidet håb om et
så se dig i Sommer i Hardsanger.
om vi kunde tage en mundfuld Guld-
sant sammen! Ja, de Gulde, de
Gulde! Jeg føler for dem, som om
de var menneskelige Væsenes!
Gud velsk Lov, at der er noget, som
beder Adelandets Hæder, der
er dog noget mere end en Tale.
Og dermed Lovet for denne Gang.
Hvit Hovet minder mig allerede
om om Tilværelse. Således kommer
i Rom og glad mig snart med
nytteligt Ord. Den

Edvard Grieg
hvis billedet! Han synger
meget bermede og hvor Lykke,
hvad han også fortæller, da han
lige frem synger bedst her, end begynder